



**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma:

Kfv.II.37.994/2020/13.

A tanács tagjai:

Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke
Dr. Szilas Judit előadó bíró
Dr. Bögös Fruzsina bíró

Az I. rendű felperes:

felperes1
(cím1)

A II. rendű felperes:

felperes2
(cím2)

A III. rendű felperes:

felperes3
(cím2)

Az I-II. rendű felperesek képviselője:

Dr. Helmeczy László ügyvéd
(cím3)

Az I. rendű alperes:

Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal
(4400 Nyíregyháza, Hősök tere 5.)

Az I. rendű alperes képviselője:

Dankóné Dr. Nagy Enikő kamarai jogtanácsos

A II. rendű alperes:

alperes1
(cím4)

A II. rendű alperes képviselője:

Dr. Bátonyi Ügyvédi Iroda

Dr. Bátonyi Richárd ügyvéd
(cím5)

A per tárgya: kisajátítási ügy
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az I és II. rendű felperes
A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Miskolci Törvényszék
11.K.700.897/2020/10. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Miskolci Törvényszék 11.K.700.897/2020/10. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi az I. és II. rendű felpereseket, hogy együttesen fizessenek meg az államnak – külön felhívásra – 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás és a megelőző eljárások

[1] A Magyar Állam nevében eljáró II. rendű alperes kisajátítási kérelmet terjesztett elő közlekedési infrastruktúra fejlesztése célra az országos közút építése érdekében az I. és II. rendű felperesek tulajdonában álló és a III. rendű felperes özvegyi jogával terhelt K., ... helyrajzi számú, 6524 m² nagyságú ingatlan (a továbbiakban: perbeli ingatlan) 1549 m² területének kisajátítása iránt. Az érintett ingatlan a kisajátítás időpontjában a GKSZ 17684 gazdasági, kereskedelmi, szolgáltató övezeti besorolású, művelési ága „kivett, beépítetlen terület”.

[2] A perbeli ingatlant érintő beruházást, a K. elkerülő út megvalósítását az egyes közlekedésfejlesztési projektekkel összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűvé nyilvánításáról és az eljáró hatóságok kijelöléséről szóló 345/2012. (XII. 6.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Korm. r.) 1. számú mellékletének 1.213 pontja kiemelt jelentőségű beruházássá nyilvánította, az 1/a. melléklet 1.63 pontjában foglaltak szerint a beruházás nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű közlekedési infrastruktúra beruházásnak minősül.

[3] Az I. rendű alperes az SZ/152/00072-2/2017. számú határozatával kijavított 2016. december 23. napján kelt SZ/152/5934-6/2016. számú határozatával a perbeli ingatlan 1549 m² területét közlekedési infrastruktúra fejlesztése közérdekű cél megvalósítása érdekében a Magyar Állam javára kisajátította. A kisajátított ingatlanrész forgalmi értékéért 774.500 forintot, a visszamaradt ingatlanrész értékcsökkenéséért 248.750 forintot, összesen 1.023.250 forintot állapított meg, amely összegből a II. rendű alperest a tulajdoni hányad arányára tekintettel az I. rendű felperes részére 808.367 forint, II. rendű felperes részére 143.255 forint, míg a III. rendű felperes részére az özvegyi jogáért 71.628 forint megfizetésére kötelezte. Indokolásában leszögezte, hogy a kisajátítás jogalapja fennállt, és a kisajátítással érintett ingatlanrészért járó kártalanítás összegét az eljárás során kirendelt S. Kft., Gy.T. igazságügyi szakértő (a továbbiakban: Gy.T. szakértő) által készített szakvéleményben kimunkált 500 forint/m² fajlagos forgalmi érték alapján állapította meg.

[4] A felperesek a határozattal szemben a kisajátítás jogalapját és összecszerűségét egyaránt vitatva keresettel éltek és elsődlegesen a kisajátítási határozat hatályon kívül helyezését, másodlagosan 8.000 forint/m² fajlagos ár figyelembevételével a kisajátítási kártalanítás összegének felemelését, ez alapján többletkártalanítás megállapítását kérték. Kifejtették, hogy Gy.T. szakértő a kártalanítás összegének meghatározásánál figyelmen kívül hagyta a helyben kialakult forgalmi és értékviszonyokat, és nem értékelte kellőképpen az ingatlan besorolását, valamint azon körülményt, hogy az ingatlanon jövőben gazdasági vállalkozást kívántak megvalósítani.

[5] Az elsőfokú bíróság 2017. május 9. napján kelt 11.K.27.191/2017/7. számú közbenső ítéletével a felperesek kisajátítás jogalapja vonatkozásában előterjesztett keresetét elutasította. A közbenső ítélettel szemben felülvizsgálati kérelem előterjesztésére nem került sor. A jogerőre emelkedést követően az elsőfokú bíróság a perben a felperesek indítványára M.P. igazságügyi szakértőt (a továbbiakban: M.P. szakértő) rendelte ki a perbeli ingatlan kisajátított része forgalmi értékének és a visszamaradt terület forgalmi értékcsökkenésének megállapítása érdekében.

[6] A 2019. február 12. napján kelt 11.K.27.191/2017/50. számú ítéletével az alperes kijavított határozatát megváltoztatta és a felperesek részére a perbeli ingatlan 1549 m² területének kisajátításáért 7.660.000 forint kártalanítást állapított meg, amelyből az I. rendű felperes részére 6.051.400 forint, a II. rendű felperes részére 1.072.400 forint, a III. rendű felperes özvegyi jogáért 268.100 forintot állapított meg. Egyben kötelezte a II. rendű alperest a megállapított kártalanítási összeg figyelembevételével felmerült többletkártalanítás és késedelmi kamata megfizetésére.

[7] A II. rendű alperes felülvizsgálati kérelme alapján eljárta Kúria 2020. május 6. napján kelt Kfv.III.37.618/2019/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Indokolásában kifejtette, hogy a II. rendű alperes a perben beszerzett szakvéleményben foglaltakat vitatva és egyben új szakértő kirendelését indítványozva kérte a perszakértő kötelezését a szakvéleményben fennálló ellentmondások feloldására. Az elsőfokú bíróság a perszakértőt a tárgyaláson meghallgatta, aki fenntartotta a módosított szakvéleményében írtakat, ugyanakkor a II. rendű alperes új szakértő kirendelésére vonatkozó indítványát fenntartotta. Az elsőfokú bíróság ennek ellenére ítéletében nem indokolta meg, hogy a felajánlott bizonyítást miért mellőzte, amely a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 221. § (1) bekezdésének utolsó fordulata és az új szakértő kirendelhetőségére vonatkozó Pp. 182. § (3) bekezdésének sérelmével járt, amely eljárási szabálysértés az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással bírt.

[8] Végzése indokolásában a Kúria rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének 6. oldalán értékelte a közigazgatási eljárásban kirendelt Gy.T. szakértő véleményét, de konkrétan nem rögzítette, hogy a döntése meghozatalánál ezen véleményben foglaltakat mellőzte-e, avagy sem. Ennek azért van jelentősége, mert a Pp. 182. § (3) bekezdése alapján egyebek mellett akkor van lehetőség új szakértő kirendelésére, ha a perbeli szakvélemény más szakértő véleményével, illetve a bizonyított tényekkel ellentétben állónak látszik, vagy helyességéhez egyébként nyomatékos kétség fér.

[9] A Kúria Kfv.II.37.264/2012/16. számú döntésében foglaltakra utalva hangsúlyozta, hogy az aggálytalan, a per adataival ellentmondásban nem álló, kellően indokolt szakvélemény előterjesztése esetén újabb szakértő kirendelésére nem kerülhet sor. A Legfelsőbb Bíróság a kisajátítási kártalanítás összegének megállapításával és a kisajátítási perekkel kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 16/2010. (XI. 8.) KK véleményében (a továbbiakban: KK vélemény) foglaltakra utalva kiemelte, hogy az ingatlan kisajátításáért az összehasonlításra alkalmas ingatlanok helyben kialakult, kisajátítás időpontjában fennálló

forgalmi értéke irányadó, amelynek során csak a széles körben, huzamosabb ideig fennálló érték vehető figyelembe. A Kúria Kfv.III.37.897/2015/6. és a Kfv.IV.37.277/2019/5. számú ítéletei nyomán kiemelte, hogy megfelelő összehasonlító adat csak a kisajátítani kívánt ingatlannal művelési ágában, övezeti besorolásában, értékjellemzőiben azonos ingatlan lehet, illetve az összehasonlításra alkalmas ingatlanok körének kijelölésekor csak kivételesen, az eset összes körülményeire tekintettel lehet indokolt az övezeten belüli fekvéshez képesti sajátos körülmények figyelembevétele.

[10] A Kúria utalt arra is, hogy hivatalos tudomása van arról, miszerint jelen eljárás alapjául szolgáló közérdekű célra több ingatlanra vonatkozóan került sor kisajátítási eljárás lefolytatására. Ezért ugyanezen bíróság több hasonló K.i ingatlanra vonatkozó kisajátítási ügyében döntést hozott, ügyszám szerint megjelölve az adott felülvizsgálati eljárásban meghozott kúriai döntéseket is.

A kereseti kérelmek és az alperesi ellenkérelme

[11] A felperesek a megismételt eljárásban a kisajátítási kártalanítás összege tekintetében előterjesztett kereseti kérelmüket fenntartva a kártalanítás összegének felemelését kérték.

[12] Az I. és II. rendű alperesek érdemi ellenkérelmükben fenntartva a felperesek keresetének elutasítását kérték.

Az elsőfokú ítélet

[13] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesek keresetét elutasította. Indokolásában a Magyarország Alaptörvényének XIII. cikk (2) bekezdésében, a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:43. § (1) és (2) bekezdéseiben, a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Kstv.) 9. §. (1) és (3) bekezdéseiben foglaltakat felhívva hangsúlyozta, hogy a megismételt eljárás során a Kúria által adott iránymutatásnak megfelelően járt el. Tájékoztatta a felpereseket arról, hogy a per során kirendelt M.P. szakértő szakvéleménye aggályos, mert ellentétes a rendelkezésre álló tényekkel és a Kstv. rendelkezéseivel, ekként az az ítélet alapjául nem szolgálhat. A felperesek a bizonyításra vonatkozó tájékoztatást követően új szakértő kirendelését nem kérték, a szakértői díjat nem előlegezték meg.

[14] Indokolásában a Kfv.III.37.605/2011/7., valamint a Kfv.III.37.013/2012/11. számú kúriai döntések nyomán hangsúlyozta, hogy a kisajátítással érintett ingatlan forgalmi értékének meghatározása speciális szakértelmet igényel, ezért arra bírói értékelés útján nem kerülhet sor. A perben korábban szerzett M.P. szakvéleményével összefüggésben kifejtette, hogy az az Alaptörvény, a Ptk. és a Kstv. felhívott rendelkezéseiben foglalt teljes, feltétlen és azonnal kártalanítási követelménynek nem felel meg, mivel az értékelésbe bevont összehasonlításal érintett ingatlanok a perbeli ingatlantól jelentősen eltérnek, ennek ellenére a szakértő nem alkalmazott korrekciót, ugyanakkor az összehasonlító ingatlanok vonatkozásában egyéb szempont nem volt megállapítható a szakvéleményből. Leszögezte, hogy az észrevételekben és a szakértő arra tett nyilatkozatában foglaltakra tekintettel a szakértő meghallgatását követően sem volt megállapítható, hogy a kisajátítási összegek

megállapítása során figyelembe veendő összehasonlítással érintett ingatlanok valóban alkalmasak az összehasonlításra és a helyben kialakult forgalmi értéket tükrözik.

[15] A korábbi kúria döntésben foglaltakra utalva hangsúlyozta, hogy összehasonlító adatként a kisajátítani kívánt ingatlan művelési ágában, övezeti besorolásában és értékjellemzőiben is azonos ingatlant lehet figyelembe venni. A hivatalból ismert ugyanezen területen lévő ingatlanokat érintő kisajátítási eljárásra tekintettel nem volt elfogadható azon érvelés, miszerint az érintett területen összehasonlításra alkalmas ingatlanok nem találhatók, mivel a más perekben beszerzett szakvélemények adatai ennek ellentmondottak. Utalt arra, hogy a szakértő által összehasonlítás alapját képező 3 adatból csak egyetlen ingatlan volt azonos övezeti besorolása, de egyetlen telek adatából értéket számolni nem lehet.

[16] Kiemelte, hogy az ingatlan kisajátításkori forgalmi értékének meghatározásánál a távlati hasznosítás lehetősége, a funkcióváltás feltételezése értéknövelő tényezőként nem volt figyelembe vehető, a családi gazdasági vállalkozás szándéka annak megkezdése hiányában érdemben nem volt értékelhető. A szakértő által felhasznált adatok az összehasonlításra nem voltak alkalmasak, azok szemben álltak a szakértő részére a NAV-tól kapott 2017. évi 6 darab forgalmi adattal is, amelyek esetén a forgalmi érték 401 forint/m² volt. Az ezzel szemben több mint hatszoros mértékű szakértő által kimunkált 2.588 forint/m² érték pedig aggályosnak tekinthető.

[17] Rámutatott arra, hogy a szakértő által a visszamaradó ingatlan tekintetében kalkulált 30%-os értékcsökkenés sem megalapozott, mivel tényként értékelendő, hogy a villanyoszlop már a kisajátítás előtt is az ingatlan előtt állt, azok védőtávolsága is adott volt. Ezt a hátrányt nem a kisajátítás idézte elő, a perbeli ingatlan hátrányosan nem változott a már meglévő villanyoszlop elhelyezkedése miatt.

[18] Utalt arra, hogy Kisvárdán ugyanezen beruházással érintett ingatlanok esetén más ügyekben a bíróság által kirendelt Cs.L. igazságügyi ingatlan-értékbecslő szakértő (a továbbiakban: Cs.L. szakértő) ugyanilyen kivett, beépítetlen terület megnevezésű ingatlanok kapcsán a forgalmi értéket a közigazgatási eljárásban kirendelthez hasonló mértékben, 473 forint/m²-ben állapította meg, amely ügyekben az elsőfokú ítéletek felülvizsgálata során a Kúria hatályában fenntartó döntéseket hozott.

[19] Hangsúlyozta, hogy ezen körülményeket, valamint a szakvéleményben foglaltakat és a rendelkezésre álló egyéb ingatlan adatokat értékelve megállapítható, hogy a perbeli szakvélemény aggályos és az összehasonlító adatok sem a szakma szabályainak, sem a Kstv. rendelkezéseinek nem felelnek meg. Ezen aggályosságot a szakértő további szakvélemény kiegészítése és tárgyaláson történő meghallgatása sem oldotta fel. Az aggályos szakvéleményre döntés nem volt alapítható. A felpereseken volt a bizonyítási teher, akik erre vonatkozó tájékoztatás és felhívás ellenére sem kérték új szakértő kirendelését a perben, melyre figyelemmel sikerrel nem bizonyították, hogy a közigazgatási eljárás során beszerzett szakértői vélemény megalapozatlan.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[20] Az I. és II. rendű felperes (a továbbiakban: felperesek) felülvizsgálati kérelmükben az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására kötelezését kérték. Állították, hogy az elsőfokú ítélet a Pp. 3. § (3) és (5) bekezdéseit, a 117. § (2) bekezdését, a Kstv. 1. § (1) bekezdését, 9. § (1) és (3) bekezdéseit megsértette. Hangsúlyozták, hogy az elsőfokú bíróság az ítéleti indokolásban foglaltak ellenére a 2020.

augusztus 27. napján megtartott tárgyaláson nem tájékoztatta őket arról, hogy a szakvélemény aggályos és azt a bizonyítékok köréből kirekeszti, és nem tájékoztatta arról sem, hogy új szakértő kirendelését indítványozhatják. Nem rendelkezett a szakértői díj letétbe helyezéséről sem. Kiemelték, hogy csak a kihirdetett ítéletből értesültek arról, hogy a bíró a perben beszerzett szakvéleményt kirekesztette a bizonyítékok köréből és ezért az I. rendű alperes által kirendelt szakértő véleményét fogadta el. Érvelésük szerint ezen eljárási szabálysértés miatt az ítélet megalapozatlan és törvénysértő.

[21] Az I. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályában történő fenntartását kérte, hangsúlyozva, hogy a felperesek által felülvizsgálati kérelemben előadottak megalapozatlanok, mivel az elsőfokú bíróság a 2020. június 29. napján megtartott tárgyaláson a felpereseket megfelelően tájékoztatta a szükséges bizonyításról, és arról, hogy a perben kirendelt szakértő szakvéleménye aggályosnak tekinthető. A felperesek ennek ellenére újabb bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő, s ezt követően került sor a következő tárgyaláson a tárgyalás berekesztésére és az ítélet meghozatalára.

[22] A felperesek az ellenkérelemre tett nyilatkozatukban – a felülvizsgálati kérelemre nyitva álló határidőn túl – arra hivatkoztak, hogy a II. rendű alperes a 2020. június 29. napján megtartott tárgyaláson is fenntartotta új szakértő kirendelésére vonatkozó indítványát, azonban az elsőfokú bíróság erről a kúriai útmutatás ellenére a megismételt eljárásban sem döntött. A szakértői bizonyításra vonatkozó bírói tájékoztatást utóbb elismerve hangsúlyozták, hogy miután a II. rendű alperes a bizonyítási indítványát az új eljárásban is fenntartotta, az elsőfokú bíróságnak a II. rendű alperes kérelme alapján kellett volna újabb szakértői bizonyítást elrendelnie, és a költség előlegezésére is őt kellett volna köteleznie.

[23] Jogsértő az elsőfokú bíróság ítélete azért is, mert a közigazgatási eljárásban beszerzett szakvéleményen alapul annak ellenére, hogy az elsőfokú bíróság a korábbi Kúria által hatályon kívül helyezett ítéletében ugyanezen szakvéleményt elvetette. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt is, hogy erre a területre vonatkozóan más szakértői vélemények is rendelkezésre álltak.

A Kúria döntése és jogi indokai

[24] Az I. és II. rendű felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

[25] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272. § (2) bekezdés és 275. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül. A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból érdemben helytálló következtetésre jutott a közigazgatási határozat jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.

[26] A felperesek a felülvizsgálati kérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletét arra figyelemmel vitatták, hogy álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság mulasztási ítélete jogsértő, mert az ítéletben kifejtettek ellenére az eljáró bíró a perben 2020. augusztus 27. napján megtartott tárgyaláson nem tájékoztatta őket arról, hogy a perszakértői véleményt aggályosnak tartja, s azt a bizonyítékok köréből kirekeszti, ezért új szakértő kirendelését kérhetik, valamint a szakértő kirendelésének indítványozása esetén a szakértő díjának megelőlegezésére sem hívta fel őket. Hangsúlyozták, hogy ezen ügy érdemére is kiható eljárási szabálysértés miatt az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése indokolt.

[27] A felperesek ezen – határidőben előterjesztett – felülvizsgálati kérelmével összefüggésben a Kúria mindenekelőtt azt hangsúlyozza, hogy a rendelkezésre álló peradatok alapján megállapítható, miszerint az elsőfokú bíróság a Kúria által elrendelt új eljárásban 2020. június 29. napján megtartott tárgyaláson (5. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal 1-2. bekezdés) tájékoztatta a feleket a szakértői vélemény aggályos voltáról és arról, hogy annak a Kstv.-vel és a rendelkező álló tényekkel való ellentétben állása okán az ítélet alapjául nem szolgálhat, ezért azt a bizonyítékok köréből kirekeszti. Tájékoztatta a felpereseket arról is, hogy a felperesek kötelezettségébe tartozik annak bizonyítása, miszerint a jogerős közigazgatási határozat jogszabálysértő, ezért a szakértői díj megelőlegezése mellett új szakértő kirendelését kérhetik.

[28] A peradatok alapján az is megállapítható, hogy a tárgyaláson a felperesek képviselőjében jelen lévő jogi képviselő a tájékoztatás figyelembevételével a szakértői bizonyításra vonatkozó indítvány megfontolására határidő engedélyezését kérte, ezért a tárgyalás elhalasztására éppen erre figyelemmel került sor. Ezt követően a megadott határidőn belül, valamint a következő tárgyalás kitűzéséig a felperesek szakértői bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő, a 2020. augusztus 26. napján érkezett írásbeli beadványukban azzal érveltek, hogy a perbeli M.P. szakértő szakvéleménye aggálytalan, ezért az a döntés alapjául szolgálhat. Ezt követően a perben 2020. augusztus 27. napján megtartott tárgyaláson került sor az ítélet meghozatalára, mely tárgyaláson a felperesek képviselője nem volt jelen.

[29] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettségnek maradéktalanul eleget tett, a felpereseket a Pp. 164. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási kötelezettségükről tájékoztatta, ezért a felülvizsgálati kérelemben a felperesek által állított eljárási szabálysértéseket nem követte el. Mindezek alapján a mulasztási ítélet meghozatalára jogszerűen került sor.

[30] A Kúria rámutat arra is, hogy az elsőfokú bíróság a korábbi ítéletét hatályon kívül helyező Kfv.III.37.618/2019/4. számú végzésben foglaltak az elsőfokú bíróságot kötötték, amely alapján az elsőfokú bíróságnak a II. rendű alperes által előterjesztett bizonyítási indítványról kellett döntenie. Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában ugyanakkor részletesen kifejtette, hogy a II. rendű alperes által vitatott M.P. szakértő által készített perbeli szakvélemény a bizonyítékok közül kizárásra került, ezért a II. rendű alperes által előterjesztett bizonyítási indítvány okafigyottá vált, mert a bizonyítási teher ennek figyelembevételével a felperesekre hárult.

[31] A Kúria hangsúlyozza, hogy a felperesek által az I. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelemre tett nyilatkozatában megjelölt további jogsértéseket – miszerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási terhet jogszerűen osztotta ki és a Kúria korábbi végzésében foglalt iránymutatásnak nem tett eleget – azok elkészítésére tekintettel érdemben nem vizsgálhatta, mert felperesek e jogsértésekre a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére nyitva álló határidőben egyáltalán nem hivatkoztak.

[32] A Kúria ezzel összefüggésben csupán megjegyzi, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletében részletesen kifejtette, hogy M.P. szakértő által készített szakértői véleményt mely okok mentén rekesztette ki a bizonyítékok köréből, melyre tekintettel e vélemény a kisajátítási eljárás során beszerzett szakvéleményben foglaltak cáfolatára alkalmatlanná vált. Mindebből következően a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján felperesek kötelezettsége volt annak bizonyítása, hogy az alperesi határozat alapjául szolgáló szakvélemény nem megalapozott, és e körben a Pp. 182. § (3) bekezdése alapján új szakértő kirendelését indítványozhatták.

[33] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a teljes körű tájékoztatást követően a felperesek bizonyítási indítványra vonatkozó nyilatkozatának

elmulasztására figyelemmel helytállóan döntött a felperesek keresetének elutasításáról, mivel sikerrel nem bizonyították az alperesi határozat jogszerűtlenségét.

[34] Miután a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 275. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[35] Amennyiben a bíróság teljes körűen eleget tesz a jogvita eldöntése érdekében a felet terhelő bizonyítási teherre vonatkozó tájékoztatási kötelezettségének, a féllel szemben a bizonyítási teher nem teljesítéséből fakadó jogkövetkezmény alkalmazására és ez alapján mulasztási ítélet meghozatalára jogszerűen kerül sor.

[36] Amennyiben a perben előterjesztett szakvélemény aggályos, önmagával vagy más szakértő véleményével ellentétben állónak látszik, vagy helyességéhez egyébként nyomatékos kétség fér, és ennek kiküszöbölésére a szakértő meghallgatása sem alkalmas, a perben felmerült szakkérdés megállapítása érdekében másik szakértő kirendelése indokolt.

Záró rész

[37] Az I. rendű alperes a felülvizsgálati eljárásban költség iránti igényt nem terjesztett elő, a II. rendű alperesnek pedig a felülvizsgálati eljárásban nem merült fel költsége, ezért erről a Kúriának rendelkeznie nem kellett.

[38] A sikertelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő I. és II. rendű felperesek az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja és 50. § (1) bekezdése alapján megállapított felülvizsgálati eljárási illeték viselésére kötelesek.

Budapest, 2021. június 9.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Szilas Judit s.k. előadó bíró, Dr. Bögös Fruzsina s.k. bíró